

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 6Csp/53/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322201772
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurucová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2022:8322201772.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Kurucovou v spore žalobcu R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297, zast. Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471 proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, to zaplatenie 4.789,79 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi 3.371,84 eur, dlžné úroky z istiny vo výške 1.417,95 eur, zmluvný úrok vo výške 16 % ročne zo sumy 3.371,84 eur od 1. 6. 2017 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 3.371,84 eur od 1. 6. 2017 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, podala dňa 12. 6. 2017 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadala žalovaného zaviazat' na zaplatenie istiny 3371,84 eur, vyčíslených úrokov 1417,95 eur, zmluvného úroku 16% ročne zo sumy 3371,84 eur od 1. 6. 2017 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania 5,15% ročne zo sumy 3371,84 eur od 1. 6. 2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Okresný súd Humenné rozsudkom z 20. februára 2018 č.k. 5Csp/161/2017-86 zamietol žalobu, a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že právny predchodca žalobcu Poštová banka a.s. poskytla žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 5.500,- Eur. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že Zmluva o úvere neobsahovala údaj požadovaný podľa § 9 odsek 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z.z.“), a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve absentovala aj ďalšia podstatná náležitosť podľa § 9 odsek 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z., a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“). Keďže zmluva neobsahovala náležitosti v zmysle § 9 odsek 2 písm. j) a k) zák. č. 129/2010 Z.z., úver považoval v zmysle § 11 odsek 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. V konaní bolo preukázané, že žalovaný celkovo vyčerpал sumu 5.500,- eur a vrátil žalobcovi sumu 5.543,45 Eur, a preto súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové pojednávanie alebo aby napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žaloby vyhovie. V prípade zmluvy o úvere nebola dohodnutá amortizácia istiny úveru a tak žalobca vyhovel náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) tak, ako to uviedol v zmluve. Zmluva o úvere obsahuje všetky požadované náležitosti. Poukázal v tejto súvislosti na rozsudok Súdného dvora Európskej únie vo veci C-42/15. Súd prvej inštancie síce uviedol, že v zmluve chýba údaj o predpokladoch použitých na výpočet RPMN, no nešpecifikoval, ktorý predpoklad výpočtu v zmluve absentuje.

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 25. marca 2019 sp.zn. 8Co/89/2018 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konanie nepriznal. V odôvodnení rozsudku odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v Zmluve o úvere je nesprávny, resp. absentuje údaj o predpokladoch použitých na výpočet RPMN, keďže zo Zmluvy o úvere nie je zrejmé, z akých predpokladov právny predchodca žalobcu vychádzal pri výpočte RPMN. Výška RPMN uvedená v Zmluve o úvere nekorešponduje s údajmi o počte a výške mesačnej splátky. Údaje o počte a výške mesačných splátok nekorešpondujú ani s údajom o celkovej výške nákladov uvedenej v Zmluve o úvere, pričom údaj o celkovej čiastke, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 odsek 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. Údaje o počte mesačných splátok, či o výške mesačnej splátky sú jednými z predpokladov na výpočet RPMN. Nakoľko boli v Zmluve o úvere uvedené nesprávne, resp. zo Zmluvy o úvere nie je zrejmé, z akých predpokladov právny predchodca žalobcu vychádzal, keď dospel k údaju uvedenému v Zmluve o úvere, treba prisvedčiť súdu prvej inštancie v tom smere, že v Zmluve o úvere uvedené neboli. K rozhodnutiu Súdného dvora Európskej únie vo veci C-42/15 odvolací súd uviedol, že poukaz naň je v danom prípade bezpredmetný, nakoľko v Zmluve o úvere boli nesprávne uvedené samotné výšky splátok úveru a ich počet.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, v ktorom namietal, že rozsudok súdu je nepreskúmateľný z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia, keď súd uviedol, že v predmetnej úverovej zmluve chýba podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z., t.j. uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom však nešpecifikoval, ktorý predpoklad výpočtu RPMN v Zmluve o úvere absentuje. Žalobca podaným dovolaním tiež namietal záver odvolacieho súdu, ktorý sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, kde došlo k porušeniu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., ak v zmluve absentuje rozdelenie splátok na výšku istiny, úrokov a iných poplatkov, kde obe uvádzané skutočnosti mali v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) Zák. č. 129/2010 Z.z. za následok určenie takejto zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov.

Vo vzťahu k dovolacej námietke nepreskúmateľnosti rozsudku súdu, keď súd nešpecifikoval, ktorý predpoklad výpočtu RPMN v zmluve absentuje, dovolací súd túto námietku nepovažoval za dôvodnú. Poukázal na to, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s rozsudkom súdu prvej inštancie vytvára ich kompletizujúcu jednotu. Rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Z rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva záver o tom, ktorý predpoklad výpočtu RPMN v Zmluve o úvere absentuje (bod 15. odôvodnenia rozsudku). Odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu, jeho postup vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozhodnutím súdu prvej inštancie nemožno považovať za neodôvodnený, pričom odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu má všetky náležitosti v zmysle § 393 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutí oboch súdov je zrejmé, z akých právnych úvah vychádzali. Súdy nižších inštancií náležite rozhodnutie odôvodnili v súlade s náležitosťami vyplývajúcimi z § 393 ods. 2 v spojení s § 220 ods. 2 CSP. V preskúmvanej veci z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

Dovolací súd vo vzťahu k interpretácii ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase podpisu zmluvy (predtým § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z.), t.j. náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, kde sa touto otázkou zaoberal už vo svojich rozhodnutiach sp.zn. 3Cdo/146/2017 z 22. februára 2018, sp.zn. 3Cdo/56/2018 zo 17. apríla 2018, sp.zn. 4Cdo/211/2017 z 23. apríla 2018, sp.zn. 4Cdo/65/2018 z 26. septembra 2018, sp.zn. 5Cdo/132/2017 z 29. októbra 2018, sp.zn. 3Cdo/45/2018 z 22. novembra 2018, sp.zn. 7Cdo/98/2018 z 30. januára 2019, sp.zn. 6Cdo/113/2018 z 30. júla 2019, sp.zn. 7Cdo/112/2019 zo 17. októbra 2019, sp.zn. 1Cdo/171/2018 z 30. októbra 2019. Z odôvodnení uvedených rozhodnutí vyplýva, že citované ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné interpretovať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí nevyhnutne obsahovať číselné vyjadrenie každej jednotlivej zložky anuitnej splátky (t.j. istiny, úrokov a iných poplatkov). Takáto interpretácia uvedeného ustanovenia dovolacím súdom zodpovedá, tak ako je nižšie uvedené, účelu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“), právnym záverom uvedeným v rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. proti D. E. z 09. novembra 2016 a tiež účelu § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ uvedené ustanovenie hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné toto ustanovenie eurokonformne vykladať tak, že sa tým veriteľovi neustanovuje povinnosť uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyššie uvedené zákonom vyžadované údaje vo vzťahu ku každej jednotlivej zložke anuitnej splátky, ale len vo vzťahu k anuitnej splátke ako celku.

Pokiaľ ide o posúdenie správnosti záveru súdov nižšej inštancie, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keď v zmluve je uvedený iba celkový počet splátok a výška prvej a predposlednej mesačnej splátky, bez rozlíšenia z čoho takáto splátka pozostáva, bez rozlíšenia istiny, riadnych úrokov, poplatkov a iných súm a ich termínov, a preto je potrebné úver na jej základe poskytnutý považovať za úver bezúročný a bez poplatkov, tak je potrebné uviesť, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo to, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, aká na úrok za poskytnutie úveru a aká na iné platby (poplatky). V uvedenej súvislosti dovolací súd uvádza, že aj podľa záverov uvedených v predmetnom rozhodnutí ESLD, zmluva o úvere uzatvorená na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky.

Dovolací súd uznesením 7Cdo/204/2019-158 zo dňa 28. 02. 2022 zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove z 25. 03. 2019 spis. zn. 8Co/89/2018 a rozsudok Okresného súdu Humenné z 20. februára 2018, č.k. 5Csp/161/2017-86 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, aby viazaný právnym názorom dovolacieho súdu opätovne vo veci rozhodol, lebo nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu.

Po vrátení veci súd v danej veci nariadil pojednávanie na deň 30. 06. 2022, ktoré súd odročil na deň 22. 08. 2022, pretože pre krátkosť času nebolo možné doručiť žalovanému poštou podania žalobcu vrátane príloh. Pojednávaní dňa 22. 8. 2022 sa nezúčastnili žalobca, jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčasť z dôvodu hospodárnosti konania ospravedlnili a nedostavil sa ani žalovaný, hoci bol riadne a včas predvolaný.

Súd so zreteľom na obsah rozhodnutia dovolacieho súdu opätovne vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, sa oboznámil sa so zmluvou o úvere, obchodnými podmienkami

pre úver, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzovníkom poplatkov, upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti úveru + doručenkou, výzvou na úhradu dlhu + doručenkou, aktuálnym stavom úveru, zmluvou o postúpení pohľadávok + prílohou k tejto zmluve, kalkulačkou RPMN, písomnými vyjadreniami žalobcu v tomto konaní a zistil tento skutkový stav.

Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 28. 12. 2010 Zmluvu o úvere, v zmysle ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi finančné prostriedky vo výške 5500 eur pri úroku 16% ročne, RPMN 17,23% a priemernej RPMN na trhu 18,48%. Žalovaný sa tento úver zaviazal splatiť žalobcovi 72 mesačnými splátkami splatnými vždy k 10. dňu v mesiaci po 127,07 eur s dátumom splatnosti prvej splátky 10. 1. 2011 a dátumom konečnej splatnosti úveru 10. 12. 2016. Celková výška nákladov žalovaného predstavuje 2997,03 eur.

Bližšie podmienky zmluvy mali byť upravené v Obchodných podmienkach pre úver, vo Všeobecných obchodných podmienkach a v Sadzovníku poplatkov.

Podľa bodu 6.2 Obchodných podmienok, ak klient je v omeškaní s platením čo i len jednej splátky v plnej, resp. čiastočnej výške alebo poskytol banke nepravdivé údaje alebo na majetok klienta bol vyhlásený konkurz alebo exekúcia alebo klient zomrel, je banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva.

Upozornením - Výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 1. 12. 2014 právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na porušenie ustanovení zmluvy o úvere, keďže ani napriek predchádzajúcej upomienke žalovaný neuhradila svoje záväzky voči žalobcovi, ktoré sú splatné viac ako 3mesiace. Zároveň poučil žalovaného, že v prípade, ak nedôjde k úhrade omeškaných splátok, banka je oprávnená využiť ustanovenie §565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver predčasne splatným. List si žalovaný neprevzal v odbernej lehote.

Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 18. 12. 2014 žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru k 18. 12. 2014 z dôvodu, že žalovaný svojim konaním podstatne porušil ustanovenia Zmluvy o úvere. Zároveň žalobca vyzval žalovaného na úhradu celého dlhu vo výške 3956,52 eur v lehote do 10 dní od doručenia tejto výzvy. List bol žalovanému doručený dňa 23. 12. 2014.

Z Výpisu aktuálneho stavu úveru vyplýva, že žalovaný od právneho predchodcu žalobcu čerpal úver vo výške 5500 eur. Jednotlivými splátkami v danom úverovom vzťahu do dňa podania žaloby žalovaný uhradil sumu 5543,45 eur.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2017 zo dňa 13. 6. 2017 a prílohou k tejto zmluve, spoločnosť Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 ako postupca, postúpil svoju pohľadávku, ktorá by mala vyplývať zo zmluvy o úvere, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobcu ako postupníka.

Podľa ustanovenia §524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ustanovenia §524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 261 ods. 6, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa ustanovenia §1 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia §2 písm. a), b) Zák. č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia §9 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia §9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
druh spotrebiteľského úveru,

obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru,

podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 7 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

Podľa ustanovenia §11 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

Podľa ustanovenia §52 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné

dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ustanovenia §52 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia §565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Z výsledkov vykonaného dokazovania súd má za nesporne preukázané, že právny predchodca žalobcu Poštová banka a.s., poskytla žalovanému na základe zmluvy spotrebiteľský úver vo výške 5500 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť právnemu predchodcovi žalobcu pravidelnými 72 mesačnými splátkami po 127,07 eur s dátumom splatnosti prvej splátky 10. 1. 2011 a s dátumom splatnosti poslednej splátky 10. 12. 2016. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, preto právny predchodca žalobcu ku dňu 18. 12. 2014 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru.

Taktiež mal súd za preukázané, že žalovaný jednotlivými splátkami už uhradil žalobcovi, resp. právnemu predchodcovi žalobcu spolu sumu 5543,45 eur.

Ďalej súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu Poštová banka a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom postúpenia bola aj zmluva o úvere, ktorá sa prejednáva v tomto konaní.

Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že pred poskytnutím úveru skúmal platobnú schopnosť žalovaného a to najmä v kontexte s prihladnutím na účel úveru, dobu trvania úveru a výšku úveru, pričom overoval existujúce záväzky žiadateľa a výšku príjmu žiadateľa. Žalovaný čerpal úver s určeným účelom na splatenie predchádzajúcich úverov. Uvedené preukazuje text Zmluvy ako aj listina Aktuálny stav úveru (strana 4, časť „Uskutočnené čerpania“), ktorá bola prílohou žaloby a predstavuje platobnú históriu Žalovaného. V zmysle predkladanej listiny je zrejmé, že Žalovanému bol poskytnutý úver nasledovne: v sume 951,86 Eur na splatenie úveru v Poštovej banke, a.s. pod VS 2097422910

v sume 2 016,11 Eur na splatenie úveru v Poštovej banke, a.s. pod VS 8798796410

v sume 142,09 Eur a 1 551,14 Eur na splatenie úverov v F. F..

Žalobca súčasne pripojil listiny, a to Žiadosť o predčasné splatenie úveru zo dňa 09.12.2010 v sumách 142,09 Eur a 1 551,14 Eur. Z vyššie uvedených a z reportu spoločného registra bankových informácií je zrejmé, že v čase pred uzatvorením zmluvy o úvere konsolidácia mal Žalovaný celkovo 4 záväzky.

Žalovaný v čase žiadosti o úver mal viac záväzkov s výškou súhrnnej mesačnej splátky 28,00 + 86,00 + 24,00 + 33 eur = 171,00 eur. S ohľadom na celkový príjem žiadateľa, ktorý banka overila pomocou dopytu do sociálnej poisťovne, banka zistila príjem vo výške 500,00 eur. Platobnú schopnosť žalovaného pred poskytnutím úveru skúmal tak, že skúmal - deklarovany pracovný pomer a príjem žiadateľa banka akceptovala vo výške 500,- eur. V rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletné informácie o úverových záväzkoch klienta (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií, kde žiadateľ uvádzal rodinný stav slobodný a žiadne vyživované deti. Finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 5 500,- EUR na 6 rokov s mesačnou splátkou vo výške 119,- eur + mesačné poisťné za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 8,07 eur.

V čase čerpania úveru a najmä v období posudzovania platobnej schopnosti možno povedať, že zákonná úprava postupu konania s odbornou starostlivosťou a úprava skúmania schopnosti spotrebiteľa splácať úver bola veľmi všeobecná a málo špecifikovaná. V tom čase nebol k dispozícii žiaden vykonávací predpis či opatrenie, ktoré by bližšie špecifikovalo, kedy možno spotrebiteľa považovať za platobne schopného a kedy spotrebiteľovi s ohľadom na jeho finančnú situáciu nemožno poskytnúť ďalší

úver. Vychádzajúc z vývoja zákonnej úpravy ohľadom povinnosti v § 7 ods. 1 zákona 129/2010 Z.z. možno usúdiť, že ako prvotná hranica platobnej schopnosti spotrebiteľa bola určená do maximálnej výšky príjmu. Neskoršia úprava už požadovala poskytovanie úverov v takej miere aby spotrebiteľom zostali financie minimálne v rozsahu životného minima. Vzhľadom na uvedené, najmä s poukazom na skutočnosť, že žalovanému bol poskytnutý úver na splatenie predchádzajúcich úverov a s poukazom na výšku životného minima na jednu plnoletú fyzickú osobu k 28.12.2010 - 185,38 Eur je zrejmé, že žalobca si splnil svoju povinnosť a posúdil schopnosť žiadateľa splácať spotrebiteľský úver v nadväznosti najmä na dobu, na ktorú úver poskytol, účel, výšku poskytovaného úveru a výšku príjmu žiadateľa. Žalovaný po právoplatnosti rozsudku 5Csp/161/2017 nevykonal žiadne úhrady na splatenie predmetného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, pričom táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Zmluva uzavretá medzi pôvodným veriteľom a žalovaným je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

Na základe uzatvorenej zmluvy o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, bol žalovanému poskytnutý spotrebný úver vo výške 5500,- eur, pričom poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splácať 72 mesačnými splátkami vo výške 127,07 eur.

Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom a žalovaným súd ju podrobil kontrole a posúdil, či zmluva obsahuje všetky náležitosti tak, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch.

Vykonaným dokazovaním v rámci ktorého opätovne preskúmal spotrebiteľskú zmluvu a podrobil ju kontrole náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. 129/2010 Z. z. , § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 cit. zákona, vrátane schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver, súd mal za preukázané, že poskytnutý spotrebiteľský úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Súd rozsudkom zo dňa 5Csp/161/2017-86 (číslo pôvodného konania) zo dňa 20. 02. 2018 žalobu zamietol a to aj vrátane požadovaného úroku z omeškania a žalovanému, nakoľko vyhodnotil daný úver ako bezúročný a bez poplatkov, a to z dôvodu, že zmluva neobsahovala náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) a k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný mal tak žalobcovi vrátiť len sumu reálne čerpaných prostriedkov z úverovej zmluvy. V konaní mal súd za preukázané, že žalovaný celkovo vyčerpal sumu 5500,- eur a vrátil žalobcovi sumu 5543,45 eur, čiže už uhradil viac ako čerpal.

Vzhľadom na obsah zrušujúceho uznesenia NS SR, súd predmetnú úverovú zmluvu znova posúdil v kontexte obsahu náležitostí podľa § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z. a aplikoval najnovšiu judikatúru NS SR, na ktorú súd poukazuje:

V Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 7/2021 bolo zverejnené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. februára 2021, sp. zn. 7Cdo/183/2020, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky vyjadril právny názor cit.: „Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení do 31. marca 2015 2 nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet.“ V odôvodnení citovaného uznesenia najvyšší súd uviedol, že „Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri tomto údaji preto zákonodarca požaduje súčasne uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. 11.1. Dovolací súd má za to, že v predmetnej úverovej zmluve sú uvedené všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, ktorými sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov, nákladov na poistenie a prípadných poplatkov, ktoré údaje zo zmluvy jednoznačne vyplývajú. 12. 1. Dovolací súd, na rozdiel od súdov nižších inštancií, zastáva názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. 12.2. V posudzovanom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne neukladá uviesť v zmluve i matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, ako to vyplýva z dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Pokiaľ odvolací súd považuje za predpoklad na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov i vzorec na jej výpočet, s týmto sa dovolací súd nestotožňuje. 12.3. Z uvedených dôvodov potom záver súdov nižších inštancií, že predmetná zmluva v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje zákonnú náležitosť, a to všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je správny.“ (Pozri aj uznesenie Najvyššieho súdu SR z dňa 24.2.2022, sp.zn. 5Cdo/55/2020)

Na základe hore citovaného uznesenia Najvyššieho súdu SR má súd zato, že v zmluve sú uvedené predpoklady pre výpočet RPMN a z toho dôvodu nemôže byť uvedená zmluva posúdená ako bezúročná a bezpoplatková.

Pokiaľ ide o dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti na základe ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) Zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, tu súd poukazuje na ustálenú súdnu prax v rozhodnutiach, uvádzaných v bode 7. tohto rozsudku, na ktorú poukázal samotný Najvyšší súd SR.

Vzhľadom na stanovisko dovolacieho súdu, ktorý sa so závermi súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nestotožnil, a opätovné vykonanie dokazovania, a aj v kontexte overovania žalovaného splácať úver, súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalovaného zaviazal na zaplatenie 3371,84 eur, dlžných úrokov z istiny vo výške 1417,95 eur, zmluvného úroku vo výške 16% ročne zo sumy 3371,84 eur od 01. 06. 2017 do zaplatenia.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia č.87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Tým, že žalovaný neuhradil dlžnú sumu riadne a včas a dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 3371,84 eur, ktorého výška je v súlade s platnou právnou úpravou, a to 1. 6. 2017 do zaplatenia.

Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a preto žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania s tým, že o ich výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.